

CONCERT DE REIS

EL REGAL DELS TRES REIS

ROSSINI
DONIZETTI
BELLINI

11 de gener de 2026 · 18 h
AUDITORI DE TERRASSA

Intèrprets: Anna Farrés i Juan Carlos Esteve - Direcció musical: Josep Miquel Mindan
amb l'Orquestra Terrassa48 (OT48) juntament amb el cor de l'Associació Òpera Terrassa

Òpera
TERRASSA

Patrocinadors

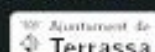

PUBLITESA
COMUNICACIÓ

Tritajock

Amb el suport de

Venda d'entrades

entràpolis!
LA CIUDAD DE LAS ENTRADAS

Concert de Reis 2026 - G. Rossini / G. Donizetti / V. Bellini

"El Regal del Bel canto"

- Soprano - *Anna Farrés*
- Baix/baríton - *Juan Carlos Esteve*
- Director musical - *Josep Miquel Mindán*
- Presentador - *Marc Sala*
- *Orquestra Terrassa48*
- *Cor Associació Òpera Terrassa (AOT)*

1ª Part

- Obertura - *Il Barbiere di Siviglia (G. Rossini)*
- La Calunnia - *Il Barbiere di Siviglia (G. Rossini)*
- Una voce poco fa - *Il Barbiere di Siviglia (G. Rossini)*
- Che interminabile andirivieni - *Don Pasquale (G. Donizetti)*
- Quel guardo il cavaliere... So anch'io la virtù magica - *Don Pasquale (G. Donizetti)*
- Ah! un fuoco insolito - *Don Pasquale (G. Donizetti)*
- Signorina in tanta fretta - *Don Pasquale (G. Donizetti)*

2ª Part

- Che veggio?... Oh ciel! Che tento? - *La Sonnambula (V. Bellini)*
- Osservate: L'uscio è aperto - *La Sonnambula (V. Bellini)*
- Ah! non credea mirarti - *La Sonnambula (V. Bellini)*
- Bel conforto al mietitore - *L'Elisir d'Amore (G. Donizetti)*
- Che vuol dire codesta sonata? - *L'Elisir d'Amore (G. Donizetti)*
- Udite, udite o rustici - *L'Elisir d'Amore (G. Donizetti)*
- Come se'n va contento - *L'Elisir d'Amore (G. Donizetti)*

El Bel canto

El Bel canto és un estil de cant operístic que es va originar a Itàlia a finals del segle XVI i va assolir la seva màxima esplendor durant la primera meitat del segle XIX. Gioachino Rossini (1792-1868), Gaetano Donizetti (1797-1848) i Vincenzo Bellini (1801-1835) foren els compositors operístics que millor exemplifiquen aquest estil durant el període comprès entre aproximadament el 1810 i el 1830.

El bel canto es basa en la uniformitat perfecta de la veu, el legato hàbil, un registre alt i clar, una gran agilitat i flexibilitat, i un cert timbre líric, dolç. Trinats, refilets, notes picades, llargues cadències improvisades, etc., en són les principals característiques, especialment durant el segle XVII i el segle XVIII. El bel canto emfatitza més la tècnica que no pas el volum. Va significar una demostració de les capacitats vocals dels intèrprets, amb habilitat virtuosa i proeses diverses, a vegades en detriment de l'acció escènica.

Les obres que interpretarem

IL BARBIERE DI SIVIGLIA, Gioachino Rossini

És una òpera *buffa* en dos actes amb un llibret de Cesare Sterbini, basat en la comèdia de 1775 de Pierre Beaumarchais *Le Barbier de Séville* i el llibret de *Il barbiere di Siviglia* de Giuseppe Petrosellini. L'estrena amb el títol *Almaviva, o sia l'inutile precauzione* va tenir lloc el 20 de febrer de 1816, al Teatro Argentina de Roma, enmig d'una tempesta de protestes que van canviar de signe a la segona representació (l'endemà), i que va significar per al compositor l'èxit més grandios de tota la seva carrera.

La va compondre en menys de dues setmanes aprofitant l'obertura de dues òperes anteriors. L'obra explica la història del vell rondinaire Bartolo que vol allunyar Rosina de tot pretendent excepte d'un: ell mateix. L'arquetipus del món antic que lluita amb el modern està encarnat pel comte d'Almaviva, amb l'ajuda del barber Figaro. Malgrat tot i tothom finalment triomfarà l'amor, com a tota òpera *buffa*.

DON PASQUALE, Gaetano Donizetti

És una òpera *buffa* en tres actes segons un llibret escrit per ell mateix i Giovanni Ruffini basat al seu torn en el llibret d'Angelo Anelli per al Ser Marcantonio de Stefano Pavesi (1810). Es va estrenar al Théâtre Italien de París el 3 de gener de 1843.

La galeria de figures *buffos* que articula l'òpera manté un vincle directe amb els tipus arquetípics de la Commedia dell'arte: el vell gelós, els amants idealitzats i l'intermediari

enginyós que desencadena els mecanismes de l'embolic. El discurs dramàtic se sosté en la confusió calculada, el joc d'identitats fingides i les disfresses, i recupera el motiu recurrent de l'enamorament del vell envers una jove, un impuls presentat com a desmesurat i risible en contrast amb l'amor juvenil, percebut com a natural i socialment legítim. Al mateix temps, el relat subratlla la dimensió cruel de la burla, de l'engany i del càstig teatralitzat.

LA SONNAMBULA, Vincenzo Bellini

És una òpera semi seria en dos actes sobre un llibret de Felice Romani. Amb *I puritani* i *Norma* se la considera una de les tres obres mestres del compositor.

El tema del tendre amor entre Amina i Elvino va oferir a Bellini la possibilitat de fer palesa la seua millor inspiració lírica: les típiques llargues melodies belliniane s'hi combinen perfectament amb el tema, amb un tractament lànguid i divagant, mentre l'orquestra es limita a acompanyar la veu amb una admirable simplicitat. L'òpera conclou amb una de les més sublimes àries per a soprano mai compostes, la cèlebre *Ah, non credea mirarti*, que la protagonista canta en estat de somnambulisme.

L'ELISIR D'AMORE Gaetano Donizetti

És un *melodrama giocoso*, un gènere d'òpera còmica italiana, en dos actes. El llibret, de Felice Romani, està basat en el llibre *Le philtre* (1831) d'Eugène Scribe. Es va estrenar el 12 de maig de 1832 al Teatro della Canobbiana a Milà.

A *L'elisir d'amore* els protagonistes encarnen diverses facetes del caràcter humà: Adina es mostra com a figura lleugera i coqueta; el sergent Belcore reflecteix la vanitat i la supèrbia; i en Dulcamara, venedor ambulat d'encisos miraculosos, s'hi condensen l'astúcia i l'oportunisme disfressats amb un encant pròxim i enganyós, recordant el tipus d'entabanador universal que reapareix fins i tot en el cinema popular. L'òpera podria esdevenir una galeria de vicis i febleses si no fos per la presència de Nemorino, camperol ingenu i bondadós, que amb la seva innocència trenca aquest panorama. Ell no coneix l'ambició ni el cinisme: el seu món es redueix a un sentiment pur i absolut, l'amor.

ARTISTES

Anna Farrés

Soprano de Terrassa. Finalitza el Grau Professional de cant al Conservatori Municipal de Música de Terrassa, on obté el primer premi a instrument solista i també la matrícula d'honor en cant. Guanya el premi XXII Concurs Mirna Lacambra i interpreta Alice Ford (Falstaff) amb la Fundació d'Òpera Catalunya (FOC). La Fundació Jaume Aragall li va permetre cantar a la “marató de veus joves” i va ser becada per a masterclasses amb Jaume Aragall. Guanya el 1r concurs de Lírica “Triple gran concurs Cantata de Nadal” amb Rosina a Andorra. És becada al cor de la Fundació Òpera Catalunya (FOC) (*Le Nozze di Figaro*, *Otello* de Verdi, *Madame Butterfly*, *Goyescas*, *Manon Lescaut*, *Carme*, *Don Carlo*, *Cavalleria Rusticana*, *Pagliacci*, *Falstaff*, *Tosca* i *Aida*). Treballa al cor del Gran Teatre del Liceu com a membre de reforç oficial del teatre (*L'Enigma di Lea*, *Hamlet*, *Gioconda*, *Tosca*, *Lluïsa Miller*, *Turandot*, *Aida*, *La Bohème*, *Lucia di Lammermoor*, *My Fair Lady* i concert amb Javier Camarena a Peralada).

Com a solista i en l'àmbit de l'òpera,

interpreta els rols: Eleonora (*Il Convito*), Apollonia (*La Cantarina*), Second Woman (*Dido & Aeneas*), Rosina (*La finta semplice*), Zerpina (*La Serva Padrona*), Zerlina (*Don Giovanni*), Contessa (*Die Zauberflöte*), Adina (*L'Elisir d'Amore*), Micaëla (*Carmen*), Musetta (*La Bohème*) i Giovanna (*Rigoletto*) amb la FOC, fent gires pels principals teatres de Catalunya i Santander. Ha interpretat Lucy (*The Telephone*) en un espectacle de producció pròpia.

A l'àmbit de la sarsuela interpreta: Marola (*La Tabernera del Puerto*), Mari Pepa (*La Revoltosa*), Antonelli (*Duo de l'Africana*) i Raquel (*La Cort de Faraó*) en gira (Pamplona, Bilbao i Saragossa). En cantates líriques, protagonitza les estrenes absolutes d'obres contemporànies interpretant: Noia (*La Tempesta Esvaïda*/J. Serra), Nisèle o Laura (*La Maternitat d'Elna*) en gira per Catalunya, i Narradora/Chon/Lola (*El Gran Aretí*), l'obra Pedraforca de Joan Manau i el cicle *I hate contemporary music* de Manuel Torralba. Recentment ha actuat com a solista al Gran Teatre del Liceu, debutant el rol de Giannetta de *L'Elisir d'Amore*.

Juan Carlos Esteve

Nascut a Barcelona, comença els estudis de cant de la mà de professors com Concepción Espinosa, Jordi Homs i Carlos Chausson, entre d'altres, seguint la seva formació amb classes magistrals de mestres com Eduard Giménez, Carmen Bustamante, Dalmau González, Natalia Gavrilan i Jaume Aragall. Actualment, treballa la tècnica vocal amb Josep Maria Prat.

Després del seu pas pels cors de l'Òpera de Sabadell i el del Gran Teatre del Liceu, i com a guanyador diverses vegades del Concurs de Cant Mirna Lacambra, inicia una fructífera col·laboració amb aquesta institució que li permet debutar els principals papers de la seva vocalitat.

Per citar alguns exemples, el seu repertori operístic inclou títols com *Il barbiere di Siviglia* (Don Basilio), *Don Giovanni* (Leporello i Masetto), *Die Zauberflöte* (Sarastro), *Don Pasquale* (Pasquale), *L'elisir d'amore* (Dulcamara Duc), *La Bohème* (Colline i Benoit), *Carmen* (Zúñiga i Escamillo) i *La Traviata* (Grenvil), entre d'altres, majoritàriament a l'Òpera a Catalunya de Sabadell però també a escenaris com el Palau de la

Música de Barcelona, la Mestrança de Sevilla i la temporada operística de Bilbao.

Així mateix, participa en diverses produccions de sarsuela com a *El huésped del sevillano* (Don Diego), *La tabernera del Puerto* (Simpson), *La Revoltosa* (Felip) i *La verbena de la Paloma* (Julià), per citar alguns exemples.

En aquestes ocasions treballa amb directors musicals com Miquel Ortega, Óliver Díaz, Daniel Gil de Tejada, Rubén Gimeno, Elio Orciuolo, Andreu Salado, Santiago Serrate, Xavier Puig, Sergi Roca...i d'escena com Joan Font, Emili López, Rita Consentino, Pau Monterde, Miquel Górriz, Carles Colomé, etc.

Josep Miquel Mindán Seuba

Nascut a Igualada el 28 d'octubre de 1983, inicià els seus estudis musicals a l'Escola de Música d'Igualada a l'edat de cinc anys. Posteriorment, realitzà una diplomatura com a mestre especialitzat en educació musical a la UAB. Ha estudiat direcció coral a l'ESMUC. En aquest període ha treballat amb: Mireia Barrera, Josep Vila i Johan Duijck. L'any 2008 inicia els estudis de direcció al Wien Konservatorium Privatuniversität de Viena on ha treballat amb Georg Mark, David Aronson i Guido Mancusi. Completà la seva formació amb Masterclass de Pierre Cao, Jordi Mora, Antoni Ros Marbà, Alexander Joel i Manuel Hernández Silva.

Ha estat director de cor per a les produccions: *Le Nozze di Figaro* 2008, *Die Zauberflöte* 2009, *Suor Angelica* 2010 i *Dialogue des Carmélites* 2011. La clausura dels seus estudis a Viena es realitzà el 14 de maig de 2012 amb un concert a la Radiokulturhaus amb l'orquestra Slowakische Philharmonie on obtingué les màximes qualificacions.

Ha dirigit, entre d'altres l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Ciudad de Elche, l'Orquestra del Wien Konservatorium Privatuniversität, la

Slowakische Philharmonie, l'Orquestra de Girona, la Wiener Tonkunstvereinigung, el Neues Atelier Wien, l'Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona, la Camerata Eduard Toldrà, l'Orquestra Terrassa 48 i l'OTEM (Orquestra Terres de Marca) amb la qual manté una estreta relació professional. En el camp coral ha dirigit el Wiener Kammerchor en qualitat d'assistent, el Cor Anton Bruckner de Barcelona, el Cor de noies EXAUDIO, Choram Publico de Viena i el Cor Albada de l'agrupació Cor Madrigal.

En l'actualitat és director musical de la Jove Orquestra Simfònica de l'Anoia i la Simfònica Tekhné, el cor Contrapunto Vocale i la coral Ginesta. En el camp operístic cal destacar les produccions de *Il Trovatore* i *La Traviata* amb la companyia Operavia de Viena durant les temporades 2017 i 2018 i les produccions de *La Traviata*, *La Bohème* i *La Flauta Màgica* amb la companyia Novaria al Palau de la Música Catalana

Orquestra de Cambra Terrassa 48

Amb el suport de l'Ajuntament de Terrassa, la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona, l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 és una formació estable especialitzada en el repertori escrit per a cordes.

Fundada en la seva forma i filosofia actuals l'any 2000, el conjunt ha donat un gran impuls i difusió de la música per a formació d'orquestra de cordes amb uns programes que combinen una gran investigació i proximitat.

L'OCT48 ha realitzat concerts per tota la geografia catalana i per l'estat espanyol, ha col·laborat en importants produccions simfonicocorals i ha fet enregistraments pels segells Ars Harmònica, Ma de Guido, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i pel Centre Robert Gerhard.

Amb la voluntat d'incentivar el coneixement i la il·lusió per la música clàssica entre els més petits l'OCT48 ha dut a terme nombroses iniciatives pedagògiques. Destaquen la seva tasca directe en el projecte "assaig obert" i els espectacles infantils propis "Telemann i la història d'en Quixot"; "El botó de Haendel"; "Popoff, un compositor despistat" i "Els quadres de Hartmann", els quals han estat programats per sales d'arreu de Catalunya.

Destaquen també col·laboracions amb directors com L. Heltay, J. Vila, M. Barrera, X. Puig, M. Thomas, B. Sargent, G. Comellas o J. Prats; solistes com M. Pintó, G. Claret, J. Domènech, D. Ligorio, V. Bronevetsky, M. Hinojosa, A. Pillai, A. Ventura, J. Palomares, I. Monar, A. Malikian, C. Arimany, D. Brlek. o K. Gleusteen i agrupacions com la Coral Cantiga, Coral Sant Jordi, Cor Enric Granados, el Cor de Cambra de l'Orfeó Català i Kimbala Percussions, entre molts d'altres.

En la seva recerca de literatura per a orquestra de cordes, l'OCT48 ha realitzat primeres audicions a Catalunya de nombroses obres per a aquesta formació i també a nivell europeu, destacant-ne l'estrena continental de The Passion of Mary de Howard Blake amb el mateix compositor a la direcció, així com estrenes d'obres d'autors catalans com A. Guinovart, M. Caselles, J. Cornudella, T. Peire, A. Puig, F. Cruixent, J. LL. Guzman, C. Cases... i primers enregistraments d'obres de R. Lamote de Grignon, J. Manén i M. Oltra, impulsant així la seva voluntat de difusió, recerca i globalització del fet musical i també a nivell de país.

L'OCT48 ha explorat nous camins musicals i escènics amb la creació d'espectacles multidisciplinaris com "Carmen de Shchedrin", "Giovanni S.E." i "Gudbranstal les històries de Peer Gynt", la co-producció juntament amb el Festival de Pasqua de Cervera de "Remena Nena" amb A. Tordera i J. Domènech, col·laboracions amb cantants com P. Sala, en l'espectacle "Una nit amb orquestra" i Sisa, amb qui estrenen "Arriba una cançó", i amb formacions jazzístiques com el Manel Camp Trio i Carles Cases amb qui estrenen l'obra "Araguaya" amb textos de P. Casaldàliga.

Atesa la gran acceptació general i el beneplàcit de la crítica vers els seus programes basats en la investigació i difusió de la música escrita per a cordes a nivell global, l'OCT48 ha programat ininterrompudament des de l'any 2000 la seva temporada de concerts a la ciutat de Terrassa, i des de la temporada 2004-05 és orquestra resident al nou Auditori Municipal de Terrassa, on ofereix el seu cicle estable de concerts.

